

Lacrima căluților de mare

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Cine-o să-mi spună unde e fereastra
Prin care pot păși spre altă lume
Cu lacrimi verzi să-ți ud spre seară glastra
Și să te gâdil tandru sub prenume?

Poate-o să-mi spună unde-ascunzi refrenul
Ce-l fredonează unii la-ntâmplare
Când știu că tu ți-ai tatuat himenul
Cu lacrima căluților de mare.

Aș evada dintr-o dimensiune
În care secundarul ne desparte
Și aș renaște zeu, printr-o minune,
Tot ce-i al nostru este pus deoparte.

- Vorbește lumea vrute și nevrute,
De parcă ne-ar păsa... Pe căi lactee
Am navigat și ceruri absolute
Ne-au găzduit. Dogmatic vreo idee

Am dezbătut adânc până la sânge,
Dar n-am lăsat nimic să ne oprească,
Sub gene lungi, în ochiul care plânge
Te port ascuns de pleava omenească,

Dar celălalt zâmbeste fiindcă știe
Că timpul ne așteaptă-n sanctuare
Și-n amforă de basm și poezie
Dizolv-argintul stelelor de mare.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif